

2016

Rokem 2016 začala Víška ukrajet z nového půltisíciletí své písemně zdokumentované historie. Veřejný život v ní mírně zklidnil své tempo, alespoň ve srovnání s hektickým a náročným rokem předešlým, kdy obec slavila své 500. narozeniny. Také celostátní dění probíhalo tentokrát bez výraznější turbulencí.

Počasí

Příroda zdejší obyvatele v roce 2016 opět překvapovala a nad zdejšími luhy a háji předváděla nejeden nečekaný kotrmelec. Zimní měsíce proběhly ve znamení poměrně vysokých teplot a naopak nedostatku srážek. Zimních radovánek si zdejší děti v tomto roce příliš neužily, a to přesto že Nový rok vypadal z toho pohledu nadějně. Víška do něj vstoupila pod nadvládou mrazu a ráno její obyvatele přivítal sněhový poprašek. Jednalo se však o jeden z nemnoha mrazivých dní této zimy. Zbytek ledna byl spíše teplý s teplotami vesměs nad bodem mrazu a prakticky bez sněhu. Platilo pro něj i velké střídání teplot (v šumavské Rokytské slati se teplota během čtyřech dní proměnila z $-35\text{ }^{\circ}\text{C}$ na $+14,5\text{ }^{\circ}\text{C}$ tedy o celých 50°C). Nejnižší lednová teplota sestoupila na $-14\text{ }^{\circ}\text{C}$, naopak nejvyšší dosáhla na $+9\text{ }^{\circ}\text{C}$.

Únor patřil k nadprůměrně teplým měsícům. Již na jeho počátku teplota ve dne přesáhla $+10\text{ }^{\circ}\text{C}$, 22. pak dokonce $13\text{ }^{\circ}\text{C}$. První mrazivá únorová noc přišla až čtyři dny před koncem měsíce. Mrazivý den nezaznamenala Víška ani jeden v celém měsíci a v noci mrzlo pouze třikrát. V březnu přineslo počasí další překvapení. Jakoby se oba měsíce prohodily. Již první den přišel do Víšky celodenní mráz a první dvě dekády měsíce proběhly ve znamení mrazivých nocí, ale i mnohých dní. K oteplení došlo až na sklonku března, kdy se teplota vyšplhala až na $+16\text{ }^{\circ}\text{C}$. Teploty pod 10°C se držely i na Velikonoční svátky, které připadly na konec měsíce. Za zmínku stojí, že v tomto roce poprvé platil Velký pátek jako státní svátek, takže si místní obyvatelé mohli užít čtyři dny volna v kuse.

Duben přinesl rychlé oteplení. Zatímco první den měsíce přivítal zdejší obyvatele s $6\text{ }^{\circ}\text{C}$, o čtyři dny později jsme se hráli v příjemných 22 stupních. Problémem jarních měsíců se stalo sucho. Již zima byla nadprůměrně suchá a chyběl v ní sníh, jehož táním se nejlépe doplňují podzemní vody. Srážkový deficit postupně stoupal a zbrzdil ho nepomohla ani první bouřka, která se zde objevila již 13. března. Počasí mělo v měsíci aprílový ráz, v poslední dekádě 5x přineslo i mírné mrazíky (bohužel při nich došlo k pomrznutí meruněk, broskví a třešní, jejichž úroda zde byla velmi nízká). Sucho přetrvávalo i během května, který byl teplotně průměrný bez větších překvapení. V jeho poslední dekádě teploty již přesáhly $25\text{ }^{\circ}\text{C}$ a do Víšky tak zavítalo letní počasí.

Také červen lze označit za suchý měsíc, zejména pak v jeho počátku. Teplotně ho meteorologové označili jako spíše podprůměrný. V jeho druhé polovině došlo ke zlepšení srážkových úhrnů. Letní charakter získalo počasí na začátku července. První tropický den jsme v obci zaznamenali 11. 7., ale jednalo se v porovnání s předcházejícími léty spíše o výjimečný úkaz. Příroda jako by během valné části léta příliš nepřála tuzemským rekreantům a ani zdejším zemědělcům. Poté co na jaře pomrzly ovocné stromy a začal se projevovat nedostatek vláhy, přispěchala s opakovanými dešti v srpnu, v době, kdy se zde sklízela úroda

obilí. V čase žní se zde často opakovaly deště, což žně prodlužovalo a snižovalo kvalitu úrody. Teplotně lze srpen označit jako chladnější, pouze v sedmi dnech jeho teplota přesáhla ve Vísce 25 °C.

Září jakoby chtělo vynahradit chladnou část léta. Teploty se držely vysoko, od počátku měsíce padaly na meteorologických stanicích mimořádně často teplotní rekordy. I díky nim se měsíc zapsal do meteorologických análů jako nejteplejší za posledních 60 let. Babí léto běžně přinášelo teploty přesahující 30 °C (tuto teplotu jsme zde naměřili ještě poslední den září). Vysoké teploty doprovázelo sucho, přičemž Vysočina z jeho hlediska patřila ke dvěma nejvíce zasaženým krajům. Srážky se do poloviny září držely pouze na 38 % dlouhodobého normálu. Projevilo se to třeba na úrodě brambor – jejich hlízy byly malé, porost byl oslabený a náchylný k infekcím. Zemědělci zkrátka z počasí radost neměli a lidové rčení „Prší v září, sedlák vesele se tváří“ se v tomto měsíci rozhodně nenaplnilo.

Skutečný podzim se do Vísky dostavil až v říjnu. Ten byl chladnější a deštivější než dlouhodobý průměr a poslal tak definitivně babí léto na roční odpočinek. Teploty se pohybovaly nejprve mírně nad 10 °C, později poklesly pod tuto hranici. Do zdejšího kraje konečně zavítal ve větším množství déšť, takže srážkový deficit z předcházejících měsíců se podařilo mírně snížit. Poslední den října připravil pro Vísku první mrazík. Listopad lze označit za chladný. Většina jeho nocí v první polovině měsíce přinášela mrazíky (nejnižší – 6 °C), první souvislou sněhovou pokrývkou dostala zdejší obec 10., ovšem zmizela do konce téhož dne. Po polovině listopadových dní se oteplilo a přišly opět intenzivnější srážky. První mrazivý den se dostavil těsně před koncem měsíce. Prosinec přes mrazivý úvod zůstal spíše teplejším v řadě posledních měsíců roku. Noční mráz přicházel pouze zřídka a denní byl naprostou výjimkou. Štědrý den proběhl klasicky „na blátě“ a na Hod Boží ve Vísce bylo 5 °C a pršelo. Mrazivé počasí přinesly až poslední dva dny roku 2016.

Obyvatelstvo ve Vísce v roce 2016

Celkový počet obyvatel se během roku prakticky nezměnil. Víska ho zahajovala se 184 trvale žijícími a končila se 185. Rok přinesl úmrtí dvou obyvatel Vísky – Marie Musílkové z čp. 17 a Františky Lacinové z čp. 11. Druhé úmrtí přišlo pouze tři dny po prvním. Narodil se jeden nový občanek – Ondřej Málek do čp. 84. Vystěhovalo se celkem sedm osob a naopak pět do Vísky přesídlilo. V obci se uskutečnily tři svatby. Veronika Košťálová z čp. 76 si brala Jiřího Čermáka z obce Svinný, Lenka Šrámková z čp. 15 se vdávala za Petra Horníka a Tomáš Dvořáček si bral Lenku Peškovou. Novomanželé žijí v čp. 61.

Veřejný život a investiční aktivity v obci

K celostátním událostem, které se dotkly života v obci, patřily zejména podzimní volby do zastupitelstva krajů. Konaly se ve dnech 7. a 8. října. Ve Vísce vážilo cestu k volebním urnám téměř 52 % voličů (tedy o 15 % více než v celém Kraji Vysočina a o 17 %

více než činil republikový průměr). Tak jako obvykle jsme se zařadili mezi obce s nejvyšší volební účastí v kraji. Na pomyslný stupeň vítězů poslali zdejší voliči sociální demokracii se ziskem 30 % hlasů. Tato strana v posledních letech zpravidla v obci vyhrává nejen krajské, ale i další volby kromě obecních. Svou roli v jejím úspěchu sehrál i jeden ze stranických kandidátů – starosta Chotěboře Tomáš Škaryd, který hrával dlouho fotbal za místní TJ Sokol Víska a z Visky také pochází jeho manželka. I proto zde obdržel největší počet preferenčních hlasů ze všech kandidátů. Na druhém místě pomyslného žebříčku stanula formace Starostové pro občany (18 % hlasů), která se do krajského zastupitelstva vůbec neprobojovala (skončila těsně pod 5 procentní hranicí). Za jejím úspěchem zřejmě stála i skutečnost, že za ní kandidovali zde známé osobnosti jako například starostka Jeřišna. Na třetím místě skončilo celostátně první a v kraji druhé ANO, které ve Vísce získalo 14 % (na Vysočině 17 %). Následovali komunisté s 12 % (v kraji pouze o 0,5 % nižší výsledek), dále KDU-ČSL s 9 % (v kraji 13 %), seskupení Žijeme Vysočinou – spojení TOP 09 a Strany zelených (8 %, celokrajsky nepřekročili 5 %) a zde tradičně slabá ODS (5 % ve Vísce, v kraji 9 %). Kraj Vysočina získal po volbách nové vedení. Vytvořila ho vítězná sociální demokracie spolu s ANO, ODS a Starostové PRO VYSOČINU. Hejtmanem Vysočiny se stal již potřetí v řadě MUDr. Jiří Běhounek.

Pokud nepočítáme krajské volby, tak celostátní události do života Visky příliš nezasahovaly. Vliv na něj mělo především rozhodování zastupitelstva a vedení obce. Zastupitelé se během roku sešli na svých schůzích celkem čtrnáctkrát, přičemž dvě schůze byly veřejné. První se konala v budově sokolovny v lednu. Zabývala se především návrhem společnosti Lesy ČR, s. p., která přišla s projektem vybudování suché retenční nádrže na Novoveském potoce jako ochrany proti povodním. Nádrž se měla nacházet před místem, kde se potok vlévá na území Visky. Plán vzbudil negativní ohlasy mezi majiteli dotčených pozemků, ale i mezi dalšími občany. Zpochybňována byla například, dle pohledu mnohých, naddimenzovaná velikost nádrže, její příliš velká hráz, necitlivost vůči krajině. Jako alternativu kritici navrhovali stavbu nových rybníků či mokřadů. Obhájci projektu se ocitli v defenzívě, což vedlo k tomu, že od projektu nakonec Lesy odstoupily.

Další veřejná schůze proběhla v dubnu v Hostinci u Fajmanů. Zde se hovořilo zejména o údajně špatné kvalitě vísecké vody, což úspěšně vyvrátil správce zdejšího vodojemu pan Pavel Březina. K dalším diskutovaným záležitostem patřily vhodné umístění hranice pro „pálení čarodějnic“, výstavba cesty do Heřmaně a také vyhlášení zdejší lipové aleje jako významného krajinného prvku. Žádost o zařazení víseckého stromořadí na jejich seznam podala již minulý rok paní Ivana Janatková, v současnosti se čeká na posudek specialisty.

Na dalších schůzích obecního zastupitelstva se nejčastěji probíraly záležitosti týkající se financí, dotací a investic obce, dále také obecního obchodu či těžby dřeva po kůrovcové kalamitě.

Obci se i v roce 2016 opět podařilo uskutečnit solidní množství investičních počinů. Svou pozornost obec znovu soustředila na budovu školy a obecního úřadu. Zastupitelé se tentokrát rozhodli pro výměnu části střešní krytiny objektu. Ta byla vyměněna na nástavbě, kde se nyní nachází klubovna malých hasičů. Původní eternitová krytina byla sejmuta a nahrazena pálenými taškami. Nové tašky získaly i výklenky u budovy školy.

Další investiční počín představovala obsáhlá rekonstrukce místnosti obecního úřadu a částečně také místní knihovny. V obou místnostech došlo ke snížení stropu a jeho nahrazení novým ze sádkartonového podhledu. Cílem bylo vylepšit vzhled obou místností a také uspořít náklady na vytápění, které vysoké stropy zbytečně prodražovaly. Obě místnosti se dočkaly nové elektroinstalace, nových omítek a výmalby a stržení starého dřevěného obložení. V místnosti úřadu nechala obec zazdít dveře, které prostor původně spojovaly se školou. Proběhlo i šetřkování podlah, na které bylo položeno nové lino. Obec nechala vyměnit i nábytek. Ten nový vyrobili a namontovali studenti Středního odborného učiliště technického Chotěboř. To přineslo obci jednak úsporu oproti konkurenčnímu projektu a jednak přispělo k praktické výuce učňů, což zpětně při návštěvě Visky ocenila radní Kraje Vysočina pro školství Jana Fialová. Rekonstrukce probíhala od září a knihovna během ní obdržela i nové police na knihy. Úsporu nákladů přinesla i skutečnost, že práce byly z velké části prováděny svépomocí za pomoci obecního zaměstnance Jana Hořínka. K financování byla použita dotace z Programu obnovy venkova Vysočiny, který přispěl částkou 110 000 korun. V době rekonstrukcí působil obecní úřad v budově sokolovny.

Investovalo se také v těsném zázemí budovy školy, a to na fotbalovém hřišti. Zastupitelstvo schválilo výměnu dosluhujícího zavlažovacího zařízení za nové. To Víska získala během letních měsíců. I zde se podařilo získat finanční spoluúčast kraje z programu Sportoviště Vysočina, který přispěl částkou 77 000 korun, což uhradilo zhruba třetinu celkových nákladů. Nové zavlažování je podstatně modernější a především prakticky bezobslužné. Bylo zabudováno v zemi, vodu bere z místního potoka. Pracuje v noci bez nároku na obsluhu a ušetří tak práci těm, kteří se mu dříve museli věnovat. Větší kvalitou závlahy také samozřejmě přispívá k lepšímu a více svěžímu vzhledu vísecké návsi, kterou fotbalové hřiště prakticky představuje.

Další velká investice směřovala k místnímu Sboru dobrovolných hasičů. Více se pro něj podařilo získat nový osobní víceúčelový vůz Ford Transit v hodnotě přesahující 900 000 korun, přičemž obec zaplatila zlomek této částky – pouze 150 000 korun. Zbytek uhradily ministerstvo vnitra a dotace Kraje Vysočina. Stalo se tak proto, že Víska uspěla v programu, který po pořizování těchto víceúčelových vozů vypsal ministerstvo vnitra. Za zmínku stojí skutečnost, že do soutěže na pořízení vozidla se v kraji přihlásilo 260 obcí a uspělo pouze 56. Víska představovala poslední z nich a zároveň jednu z mála takto malých obcí, která automobil získala. Představa vedení obce je taková, že vůz bude sloužit nejen potřebám hasičů, ale také dalším spolkům. Například Sokolu pro přepravu dětí na různé soutěže, či zápasy a jiné aktivity. Nový vůz se stal chloubou zdejšího hasičského sboru a je využíván například pro přepravu na hasičské soutěže a mnoho dalších aktivit.

Z pořízení automobilu vyplynula i jiná investice. Po příjezdu Fordu do Visky se zjistila „drobnost“, a to že vůz kvůli své výšce neprojde stávajícími vraty do hasičské zbrojnice. Nezbyvalo tedy nic jiného než vjezd upravit. Úpravy se ujal člen sboru a velitel zásahové jednotky Lukáš David. Ten uboural část zdiva nad vjezdem, která byla tvořena luxferami, upravil a rozšířil vjezd i vrata. Cenná trofej z ministerské soutěže tak získala i garážové stání.

Jeden z nejvýznamnějších počínů roku 2016 v obci souvisel se zdejší obchodem s potravinami. Martýrium týkající se nájemců provozovny v tomto roce pokračovalo. Obec na konci předchozího roku uzavřela dohodu o pronájmu s paní Nhung Phan Phuong z Čáslavi. Ta přislíbila obchod převzít a otevřít k 1. březnu. Bohužel od dohody na počátku roku odstoupila. V obci tak pokračovalo zásobování pomocí pojízdné prodejny. Ta jezdila nejprve dvakrát týdně – v úterý a ve čtvrtek, později pro malý zájem nakupujících již pouze ve čtvrtek. Navštěvována byla minimálně (z důvodu vyšších cen a omezeného sortimentu zboží) a na její provoz musela obec přispívat. Již z předcházejících let pokračoval dovoz pečiva do Vísky. Ten zprostředkovávala Pekárna Včelákov, která objíždí okolní obce a každé ráno po osmé hodině zastavuje naproti budově školy. Ve svém sortimentu má kromě pečiva i cukrovinky či obložené chlebičky. Do obce byly krátce jednou týdně dováženy i uzeniny. Obchod ale od jeho uzavření Visce citelně chyběl. Vzhledem k neúspěchům při hledání nájemce již zastupitelstvo diskutovalo možnost předělat obchod na byt.

Starosta obce nakonec přišel s odvážnou myšlenkou provozování obchodu v režii obce. S tím že by jeho prodavačka pracovala jako její zaměstnankyně. Víska by se tak vymanila z neustálých změn provozovatelů prodejny a problémům s nedostatečným sortimentem zboží. Obci by to dodalo jistotu existence obchodu, protože ta patří k základním pilířům života každé vesnice. Závisí na něm možnosti nakupování především starších obyvatel Vísky, kterých zde dlouhodobě spíše přibývá. V létě ho zase využívají chataři a chalupáři, důležitý je také pro místní mateřskou školu. Zejména pro staré spoluobčany je komplikované za nákupem dojíždět a jsou tak více odkázáni na své rodinné příslušníky. Bez prodejny potravin si tak lze jen těžko představit plnohodnotný život obce. Na druhou stranu se provozování obchodu obcí jevilo jako riskantní počín, protože hrozilo velkými finančními nároky na obecní rozpočet. Málokdo věřil, že by si na sebe provozovna dokázala vydělat.

Starostovi se podařilo získat pro plánovaný obchod prodavačku – paní Ivu Lacinovou z čp. 55. Obchod byl nově vymalován, vkusně vybaven a opatřen cedulí s víseckým znakem a názvem „Obecní obchůdek“. Po vybavení zbožím otevřel 1. září své „brány“ zákazníkům. A od počátku se ukazovalo, že se jedná o úspěšný počín. Prodejna má otevřeno každý všední den a také v sobotu. Ve všední den a v sobotu dopoledne od 7.30 do 10.00, v pondělí, úterý a čtvrtek pak otevírá ještě odpoledne od 15.00 do 17.00 hodin. Sortiment zboží je velmi solidní a nabídka se od počátku postupně vylepšuje. Kromě potravin zahrnuje i drogistické zboží, základní kosmetiku, částečně také textil a další položky. Provozovna je partnerem řetězce COOP, a proto může nabízet některé jeho zboží z měsíční zvýhodněné akční cenové nabídky. Zákazníci zde mohou i posedět u čaje, kávy, chlebiček či cukrovinek.

Jako „trefa do černého“ se ukázal výběr paní prodavačky. Paní Lacinová dokáže svým přístupem v obchodě vytvořit velmi milou a přátelskou atmosféru. Zákazníci se pak do něj rádi vrací a přijíždějí i ze sousedních obcí, například z Malče. V prvních měsících do konce roku skončilo hospodaření prodejny v černých číslech. Tržby obchodu postupně rostly a brzy přesáhly 100 000 korun za měsíc. Obec se od začátku snaží provozovnu podporovat, například dárkovými poukazy na nákup v obchodě, které věnuje jako součást daru pro seniory, kteří slaví významné životního jubileum. Starosta obce se také pokoušel na jednáních starostů v rámci Podoubraví či na krajské úrovni navrhnout, aby kraj poskytoval dotace na

obchodní obslužnost v malých obcích. To se již děje v sousedním Pardubickém kraji. Nezbyvá než doufat, že Kraj Vysočina se brzy připojí. Každopádně i bez dotace se ke konci roku 2016 jeví zřízení Obecního obchůdku jako velmi úspěšný počin, což dokládaly i články v regionálním tisku. Odvážný nápad se zkrátka obci rozhodně vyplatil. Úspěch to byl natolik velký, že starostovi volají představitele dalších obcí, aby se inspirovali víseckým počinem a poradili se, jak podobnou provozovnu otevřít ve svých obcích. Děje se tak i proto, že množství „soukromníků“, kteří jsou ochotni provozovat obchůdky v malých obcích, strmě klesá. Nezbyvá než doufat, že místní obyvatelé budou nakupovat v Obecním obchůdku co nejčastěji, aby ho obec mohla udržet a aby tak přetrnula bludný kruh stálého hledání nájemců.

Pro obec ovšem obecní obchůdek znamená nejen úspěch, ale také novou pracovní zátěž. Musela si zřídit živnost na provozování obchodu, přijmout paní Lacinovou jako svou zaměstnankyni, ale především jí prudce narostl počet účetních operací spojených s objednáváním zboží a provozem prodejny. Ty zůstávají na bedrech vedení obce především místostarostky a účetní Ivety Grundové.

Víska, respektive vedení obce a potažmo i její zastupitelstvo, byli úspěšní i v dalších oblastech života obce. Podařilo se například získat rekordně vysokou dotaci 196 000 korun od Úřadu práce, která umožnila zaměstnat obecního zaměstnance. Ten se věnoval údržbě zeleně v obci, ale pomáhal i při renovaci obecního úřadu. Část z dotace obecní úřad využil i pro zaměstnání paní prodavačky.

Co se týče dalších investic obec svou pozornost napřela i k problematice životního prostředí. I díky finanční pomoci kraje pořídila nové kontejnery na tříděný odpad a také bio kompostéry pro odpad biologický. Po finanční stránce byla v roce 2016 rozhodně úspěšná. Celkem se jí v podařilo získat nad rámec svého rozpočtu dotace ve výši téměř 1 200 000 korun (pokud započítáme i ty z pořizovací ceny Fordu Tranzit), což lze považovat za velmi solidní výsledek. Stojí za ním desítky či spíše stovky hodin trávených nad různými formuláři a tabulkami.

Za neúspěch lze naopak považovat nutnost vrátit část dotace, kterou Víska v roce 2011 obdržela na zasítování nových stavebních parcel. Finanční obnos ve výši 250 000 korun byl tehdy od Ministerstva pro místní rozvoj na obec převeden s podmínkou, že do pěti let na nových pozemcích budou zkolaudovány nové domy. Bohužel kolaudace zatím proběhla u pouze tří novostaveb, na čtvrté parcele stojí stavba, která neslouží k bydlení a pátou se podařilo prodat až v tomto roce (kupcem byl Michal Vacek z Malče). Víska tak byla nucena vrátit 100 000 korun. Stalo se tak poprvé v její novodobé historii. Přes tuto skutečnost se investice do nových stavebních pozemků již nyní jeví jako zisková. Je to proto, že po dostavění posledního domu získá obec 13 vesměs nových spoluobčanů a na každého z nich obdrží podíl na daňových výnosech do svého rozpočtu. Navíc získá či udrží v obci rodiny s dětmi, což se jeví jako jedna z nejlepších možných investic do budoucnosti Visky.

Investiční činnost ve Vísce probíhala samozřejmě nejen v režii obecního úřadu. V budování rodinného domu v čp. 56 pokračovali Klára Mudruňková a Michal Houdek. Novou střechu získal dům rodiny Sedláčkovy (čp. 36) a rodiny Davidovy (čp. 51). Rekonstrukce probíhala také v čp. 6.

K veřejnému životu ve Vísce lze zařadit i návštěvu radní Kraje Vysočina pro školství, mládež a sport Ing. Jany Fialové, MBA. Do obce zavítala na počátku prosince na pozvání starosty. Nejprve si prohlédla Vísku a zavítala i do nového obchodu. Navštívila nové prostory obecního úřadu a knihovny a poté ji čekal oběd – kotlety po vísecku. Následně její kroky vedly do mateřské školy. Paní radní se nejprve seznámila se školkou, dětmi a jejich učitelkami a poté shlédla předpremiéru programu mikulášské besídky. Vše se jí velmi líbilo. Na svém Facebooku se poté návštěvu charakterizovala slovy: „úžasné děti, skvělé paní učitelky, až mě to trošinku vehnalo slzy do očí.“ Na závěr jejího programu ve Vísce jí čekalo sázení lípy u cesty k rybníku Společný se starostou obce. Pro Havlíčkobrodský deník pak uvedla „Tihle neuvolnění starostové, jako je starosta Vísky, jsou moje krevní skupina, máme si co říct, protože taky jsem pár let dělala starostku u nás v Bransouzích. Starostování na malé obci je o spoustě vlastního investovaného času a úsilí, ale když se pak něco povede, tak to stojí za to. Držím všem takovým lidem palce a velmi si jich vážím.“

Mateřská škola

Mateřská škola pracovala ve školním roce 2015/2016 v mírně pozměněné personální sestavě. Kromě paní ředitelky Heleny Moravcové zaměstnávala paní učitelky Ivanu Rejlovou a Milenu Tirmantingerovou. Na zkrácený úvazek nově přibyla Klára Mudruňková z Vísky. Jako asistentka pedagoga zde pracuje i Jana Šteklová a jako uklízečka a školnice Jana Kalvodová. Školka tedy zaměstnává čtyři ženy z Vísky a představuje tak největšího místního zaměstnavatele. O úspěšnosti zdejší mateřinky svědčí i skutečnost, že pracovala s plnou kapacitou dětí. Ve speciální třídě s rozšířenou logopedickou péčí bylo 14 dětí (třída měla název „berušky), do běžné třídy („koťátek“) docházelo 26 dětí. Za zmínku stojí i skutečnost, že na území bývalého okresu Havlíčkův Brod dnes existují pouze tři školy se speciální logopedickou třídou. Kolektiv paní učitelek pro děti připravil velmi pestrý celoroční program. Od února například děti navštěvovaly plavecký výcvik v Hlinsku, kam dojížděly spolu s dětmi mateřské školy v Malči. V únoru je čekal karnevalový rej v maskách, které si sami vyráběly. Téměř každý měsíc navštívily divadelní představení, v květnu ho nahradilo představení hudební. Paní učitelky pro ně připravily výlet na hrad Lichnice či oslavu Mezinárodního dne dětí. Velké popularitě se u zdejších dítek těší přenocování ve škole. To proběhlo na konci června. Celodenní program zahrnoval výlet do Malče na dětské hřiště a opékání špekáčků. Poté následovala stezka odvahy za víseckými zahradami. Děti chodily ve dvojicích a hledaly poklad. Cesta byla lemovaná sklenicemi se svíčkami a v jejích zákrutech číhala strašidla. Končila ale optimisticky - objevením pokladu. Poté již následovala společná noc ve škole. Za absolvování stezky odvahy obdrželi účastníci medaili a diplom. V červnovém programu nechybělo ani slavnostní rozloučení s předškoláky. Do novoveské školy letos ze školky odcházejí dvě děti z Vísky - Julie Křivská a Tereza Křivská.

Stejně personální složení učitelského sboru přivítalo školáčky i v září 2016. Škola opět hlásila plnou kapacitu 40 dětí. Pro nové školáky připravila poprvé krátký adaptační program, který proběhl poslední tři dny v srpnu. Jeho cílem bylo pomoci dětem připravit na školní prostředí. I přes něj se nástup do školky u mnohých neobešel bez pláče. Nově od září mohou

do školy docházet i děti od dvou let, pro které má škola novou funkci – chůvu, která se dětem věnuje a pomáhá jim zvládnout přechod z rodinného prostředí. Zářijové babí léto přálo venkovním aktivitám, a tak děti navštívily mnoha míst v okolí Vísky, ale třeba také ZOO v Jihlavě či hasičský den v Malči. Na začátku října začala ve škole výuka angličtiny speciální hravou metodou pro předškolní žáky. Ve výchovném programu předškoláků nechyběla ani návštěva divadel v Chotěboři, či výtvarné a pracovní dílny. Konec listopadu a prosinec se již nesl ve znamení přípravy vánoční besídky. Děti tentokrát nacvičily vánoční pásmo s pohádkou „O poslední vlaštovce“. Pásmo obsahovalo i básničky, písničky a tanečky. Na Mikuláše ho pak děti předvedli nejprve dědečkům, babičkám a dalším seniorům z Vísky, odpoledne pak svým rodičům. Za besídku byly odměněny nejen nadílkou, ale také výletem do ekologického centra v Horní Krupě, kde je čekal vánoční program.

Činnost spolku

Sbor dobrovolných hasičů

Sbor dobrovolných hasičů vstoupil do roku 2016 pořádáním Tříkrálové sbírky. Vísku v tříkrálový den obcházely skupiny dětí a jejich vedoucí. Pro místní měly zdejší Kašparové, Melicharové a Baltazarové připravenou nejen klasickou tříkrálovou koledu, ale také další koledy a básničky. Vybrané finance byly po rozhodnutí výborové schůze poslány na konto Charity České republiky, která Tříkrálovou sbírku celostátně organizuje.

Rok 2016 byl pro hasičský sbor bohužel ve znamení sporů uvnitř organizace. Ty vedly k rezignaci místostarostky a vedoucí mládeže Lucie Krivské a dalších dvou členek a také odchodu celkem 12 dětí. Tím prudce pokles počet členů dětského hasičského kroužku. Sbor přesto rozhodl, že jeho aktivity budou pokračovat. Vedení kroužku se ujali Helena a Lukáš Davidovi. Děti se pod jejich vedením scházely od května a v červenci například absolvovaly výlet do ZOO v Jihlavě.

Výroční valná hromada proběhla v lednu v Hostinci u Fajmanů. Novým místostarostou zde byl zvolen Jaroslav Kalvoda. Na valnou hromadu dorazila i trojice hostů z hasičského okrsku. Hasiči tentokrát předávali také medaile za věrnost podle počtu let působení ve sboru. Medaile náležely těm, kteří jsou členy sboru 10, 20 a 30 let. Medaile za 40 let činnosti byla předána pouze jedna a obdržel jí Josef Košťál.

Sbor se v květnu zapojil do celostátní sbírky Český den proti rakovině, za což zaslouží uznání. Z řad členů sboru vzešla i iniciativa pořídit již výše zmiňovaný víceúčelový automobil Ford Transit, příprava na splnění náročných podmínek soutěže ale už byla plně v rukou vedení obce.

Členové sdružení nezháleli ani na podzim. Na 10. září připravili již čtvrtý ročník hasičské soutěže Vísecké dvanáctky. Patronem hasičského klání se tentokrát pod stal Lukáš David, loňského vítěz soutěže Fernet Stock hasič 2015. Do Vísky dorazilo úctyhodných 35 soutěžních družstev. Jednalo se o jedno družstvo přípravy, osm družstev mladších dětí, sedm týmů starších dětí, čtyři družstva žen a 15 družstev mužů.

Hodnocení přípravky z Malčina bylo opravdu jednoduché. Za příjezd si odneslo 1. místo. Vísecké děti zabodovaly v kategorii mladších žáků, když získali pěknou čtvrtou příčku pomyslného žebříčku. V kategorii starších žáků Víška své zástupce neměla, stejně jako mezi ženami. Mezi mužskými oddíly skončila vísecká reprezentace na osmém místě. O přípravu soutěže a o pěknou atmosféru v jejím průběhu se zasloužila jako obvykle nejvíce Helena Davidová.

Za zmínku také stojí krásné první místo víseckých malých hasičů na poháru starosty SDH a II. Memoriálu Václava Marka v Nové Vsi u Chotěboře. Umístění je výbornou vizitkou vedoucích zdejšího hasičského potěru. A uznání malí hasiči a členové sboru zaslouží i za podíl na slavnostním rozsvěcením vánočního stromku.

Sokol

Život víseckého Sokola byl především provázán s fotbalem. A nutno podotknout, že víseckému fotbalu se tentokrát dařilo a má za sebou opravdu úspěšný rok. V jarní části sezóny navázal na úspěchy z podzimu. Sezónu zakončil na prvním místě a poté následoval postup do III. třídy. Ten zdejší fotbalisté náležitě oslavili, nechyběla ani tradiční „jízda králů“. A bylo co oslavovat. I proto, že místní za celou sezónu neprohráli, pouze 2x remizovali a celkem 16x si odnášeli vítězství. Dosáhli celkového skóre 64:17. Je to velká zásluha jejich trenéra Radka Křivského, který pro vánoční vydání Víseckých listů uvedl: *„jsem velmi rád, že se nám po pěti letech konečně podařilo postoupit z „pralesa“ a přiblížit fotbal ve Vísce zpět k místům, kam vzhledem k více než 50 leté historii patří. Do budoucna bych si přál, abychom již nikdy nedopustili pádu zpět.“*

Vísecká reprezentace si vedla dobře i v podzimní části nové sezóny. V ní získala 19 bodů se skóre 41:35. To jí přineslo pátou příčku ve výsledkové tabulce III. třídy. Jedná se o velmi dobrý výsledek i proto, že hodně hráčů bylo zraněných a další se nemohli účastnit zápasů kvůli pracovním povinnostem. Jejich trenér byl s výsledkem spokojen a věřil, že v jarní části sezóny bude jeho tým bojovat o přední příčky tabulky.

Nejen s fotbalisty, ale se členy Sokola vůbec je spojena další tradice, a to výměna návštěv s přáteli z německého Lohmenu. V tomto roce přijeli hosté z Německa na čtyři dny do Vísky, aby oživilí vzájemné partnerství. Do naší obce zavítalo celkem 19 členů partnerské organizace SV Lohmen. První den německé přátele čekalo nejprve „mezinárodní“ přátelské utkání se zdejší fotbalovou reprezentací. Večer následovalo posezení spojené s grilováním v Hostinci u Fajmanů. Druhý den byl vyplněn sjížděním Sázavy na trase Kácov – Č. Šternberk. Třetí den – v sobotu 6. srpna - se němečtí fotbalisté zúčastnili Memoriálu Jaroslava Fajmana. Ten letos probíhal za účasti pěti družstev – Vísky, Vísky – dorostu, Lohmenu, Patateamu a partnerské Vísky – Višňová. Vítězem celého turnaje se stalo družstvo Vísky. Večer pak na místním hřišti probíhala diskotéka. Mnozí němečtí přátelé ji prožívali tak intenzivně, že následně kolovaly éterem obce noční sms ve znění: *„Starosto, visí mi tu na okapu nějaký Němec a volá Tvoje jméno. Co s ním mám dělat?“* Jak je vidno, i ve Vísce se dá, zvláště po dostatečné konzumaci lahodného havlíkobrodského pivního moku, docela

dobře zabloudit. Neděle pak byla vyhrazena pro dospívání, střízlivění a cestu zpět do Lohmenu.

Velmi důležitou součástí Sokola Víška představuje také oddíl Asociace sportu pro všechny. Jeho nejdůležitější aktivitou ve Vísce jsou pravidelná cvičení s dětmi. Práce s dětmi má ve víceckém Sokole mnohaletou tradici. Několik desetiletí se jí úspěšně věnoval pan Josef Málek z čp. 63. V jeho stopách nyní kráčí Tomáš Křivský z čp. 21. Svou sestavu vede velmi úspěšně, což dokazuje účast dětí v okresních i krajských kolech soutěží, které bývají pomyslným vrcholem jejich práce. Svěřenci Tomáše Křivského se v průběhu roku 2016 zúčastnily hned několika takových klání. První představovalo krajské kolo vědomostně výkonnostní soutěže Medvědí stezka, které se konalo v dubnu v Malči. Sokol Víška zastupovalo osm cvičenců a cvičenek. Na stupni vítězů stanula smíšená dvojice Víška – Maleč ve složení Radim Kalvoda – Štěpán Vodička, která obsadila druhé místo v kategorii starších dětí. Oba cvičenci si tímto umístěním zajistili postup do republikového kola Medvědí stezky, které se konalo o víkendu v Blatné u Strakonic. Reprezentanti víceckého Sokola zde v konkurenci 15 hlídek z celé republiky obsadili 10. místo.

Další soutěž následovala za tři týdny a byl jí atletický čtyřboj v Třebíči. Účastnilo se ho pět sokolů a medaili si přivezl František Čapek, který v okresní soutěži v kategorii mladších chlapců obsadil druhé místo. Poslední soutěží, kterou v letošním roce „vísecký sokolský potěr“ absolvoval, byl zimní čtyřboj konaný v listopadu ve Žďirci nad Doubravou. Z celkem devíti účastníků z Víšky se na stupních vítězů umístil pouze Aleš Křivský, který skončil v kategorii starších žáků druhý.

Za velmi chvályhodnou aktivitu ASP lze považovat rekonstrukci doskočiště na vísecké návsi u potoka. Sokoláci ho využívali pro nácvik ve skoku dalekém. Jeho stav už ovšem byl nevyhovující, a proto byla v součinnosti s obcí zahájena v květnu rekonstrukce. O ní napsal Tomáš Křivský do Víseckých Listů následující: *„Původním záměrem bylo pouze vybudování nové rozběhové dráhy a dopadové části doskočiště, později jsme však projekt rozšířili i o vytvoření drenážního systému celého okolí doskočiště, neboť tato místa byla často mokrá a bahnitá. Díky tomu se nám povedlo (alespoň doufám) vylepšit i kvalitu prostoru, který využívá SDH pro nácviky požárního útoku. Mám velikou radost z toho, že se nám koncem července podařilo dílo dotáhnout do zdárného konce. Podařilo se tak vytvořit lepší podmínky pro sport a rozvoj místních dětí a navíc i přispět k vylepšení vzhledu naší obce.“*

Činnost kroužku „Zálesáci“

Jako mimořádně dobrý signál pro Víšku lze hodnotit skutečnost, že v posledních letech roste nabídka aktivit pro zdejší děti. Ty se mohou realizovat hraním fotbalu, v kroužku mladých hasičů, v činnostech Asociace sportu pro všechny a od letošního roku i v kroužku „Zálesáci“. Jsem přesvědčen, že málo která vesnice o velikosti Víšky může nabídnout dětem tak pestrý škálu aktivit. Ohledně nově vytvořeného kroužku dejme slovo jedné z jeho organizátorek Lucii Křivské: *„Počátkem letošního roku jsme zahájili činnost kroužku malých zálesáků, vedený Liborem a Marcelou Lefflerových a Lucií Křivskou. Činnost kroužku si bere za cíl podporovat rozvoj osobnosti dětí a pěstovat v nich kladný vztah k přírodě. V současné době jej pravidelně navštěvuje cca 15 dětí z Víšky a blízkého okolí ve věku 4-13 let. V zimním*

období se scházíme ve vísecké klubovně, kterou využíváme k teoretické průpravě (morseova abeceda, stopy zvířat, druhy ohňů, turistické značení, ...). V létě naopak využíváme schůzky na procházky přírodou, vaření na otevřeném ohni, jízdy na koních, odlévání stop apod.

Na jaře jsme se zapojili do akce Čistá Vysočina, což prakticky obnášelo sběr odpadků podél silnice z Vísky do Nové Vsi. V květnu jsme s dětmi vyrazili do Smrkova Týnce na soutěž zvanou Vlčí stezka. Děti zde soupeřily v disciplínách jako šplh na laně, střelba ze vzduchovky, základy poskytnutí první pomoci, znalost rostlin a orientace na mapě. Naše týmy obsadily druhé, čtvrté a jedenácté místo z celkových dvaceti zúčastněných družstev.

O letních prázdninách se děti starší deseti let zúčastnily putovního tábora. Vyšli jsme z Klokočova proti proudu řeky Chrudimky a během tří dnů došli až jejímu prameni, což odpovídá trase dlouhé 45 km. Děti během putování navštívily zajímavá místa (rozhledna v Trhové Kamenici, kaplička ve Filipově, ...) a vyzkoušely si vaření v kotlíku, spaní pod širým nebem i pod vlastnoručně vytvořenými přístřešky. Koncem října jsme uspořádali lampiónový průvod určený pro děti a rodiče z Vísky a okolí, čímž se podařilo zachovat již zaběhlou místní tradici. Pro děti byla připravena strašidelná stezka odvahy, na jejímž konci čekala všechny účastníky odměna v podobě teplého čaje, svařeného vína a moučnicku. Jsem ráda, že kroužek zálesáků děti baví a doufám, že tomu tak bude i v následujících letech.“

Rybářský spolek

Rybářský spolek své aktivity soustředil především na péči o rybník „Společný“. V letošním roce měl 32 členů, kteří se scházeli na brigádách souvisejících s péčí o rybník. Spolek letos neprováděl výlov Společného. Důvodem bylo velmi suché počasí a nedostatek vody, který zabránil i dalším výlovům v okolí. Nekonal se ani tradiční pouťová taneční zábava. Na konci druhé srpnové dekády ale rybáři uspořádali přátelské posezení s živou hudbou u rybníka Společný. Hudební produkce byla v rukou Libora Čapka. Vstupné bylo velkorysé, protože za padesátikorunovou vstupenku obdržel příchozí porci uzené krkovice.

Bago klub

Ve své každoroční činnosti pokračoval i Bago klub. Poslední srpnovou sobotu uspořádal v Hostinci u Fajmanů loučení s létem. Nezanedbal ani další svou tradici – účast na vísecké pomlázce, na kterou se výrobou různých pamlsků a barvením vajec intenzivně připravují vísecké ženy a dívky. Mezi aktivitami nechyběl ani každoroční Bago ples s pardubickou kapelou Medvědi.

Společenský a kulturní život v obci a okolí neorganizovaný místními spolky

Rok 2016 pomyslně zahájil vísecký ohňostroj, který se konal na místním hřišti na Nový rok v 18.00. Starosta a místostarostka připravili pro příchozí občerstvení v podobě grogu a svařeného vína. Hezká tradice přilákala na víseckou „náves“ přes sto účastníků, přičemž nemalá část byla ze sousedních obcí.

Pokračovala také tradice oslavy víseckého posvícení, kterou již po desáté organizovala obec Víška. Nápad starosty se zde ujal a tak mohl letos proběhnout jubilejní ročník oslavy. Ta tentokrát probíhala během posvícenské soboty v místní škole, protože tradiční místo konání - sál sokolovny - byl zaplněn vybavením obecního úřadu, který jsem přesídlil v době rekonstrukce. Setkání zahájila zdařilá přednáška paní Ivy Georgievové s názvem: „*Aby stáří nebolelo*“ aneb „*Jak využívat přírodu a osvědčené rady našich babiček. Vitalita, energie, zdraví*“. Po přednášce následovala tradiční přehlídka pleteného zboží firmy IVI. Firma ovšem dorazila do Víšky s dosti zásadním problémem – otěhotněly jí modelky, tudíž neměla nikoho na předvádění kolekce. Víška tedy musela „dodat“ modelky vlastní. Úkolu se ujal Veronika Košťálová a Helena Davidová. Obec tak poprvé uspořádala módní přehlídku s vlastními modelkami. A nutno podotknout, že se jednalo o výrazné osvěžení celé akce, která před tím měla již poněkud monotónní ráz. Odvážné vísecké modelky slavily zasloužený úspěch. Během přehlídky byl podáván bylinný čaj paní Georgievové, káva a koláčky, které upekly účastnice 9. ročníku soutěže o nejlepší vísecký posvícenský koláč. V sousední třídě pak ve stejnou dobu zasedala tříčlenná komise, jež vybírala vítěze zmíněného soutěžení v koláčích a dalších sladkých specialitách. Hlavní cenu z „koláčového klání“ si odnášela paní Hana Košťálová, následovaná Zdenou Filovou a Blankou Zimákovou. Vítězky, ale také všichni další účastnice, obdržely cenové poukázky do Obecního obchůdku.

Další zdejší novodobou tradici představuje oblíbené rozsvěcení vánočního stromku. Konalo se v sobotu 26. listopadu v režii mateřské školy, místních hasičů a obecního úřadu. Mateřská škola si pro tuto událost připravila velmi hezké vánoční pásmo, které sklídilo zasloužený velký potlesk zúčastněných. Program uzavíralo hudební vystoupení dětí pod vedením Tomáše Křivského. Pro příchozí připravily místní ženy občerstvení v podobě svařeného vína, grogu, jednohubek, vánočního cukroví a dalších dobrot. Výtěžek akce šel na potřeby hasičů. Úspěch a ohlas akce byly velmi pozitivní, o čemž svědčí i to, že rozsvěcení stromku přilákalo více než 100 zájemců. Velmi často byli ze sousedních obcí, kde takovou událost neslaví.

Za další možnost společenského vyžití lze považovat každoroční účast na setkání Viesek a Vísek. V tomto roce ho pořádala Vieska nad Žitavou. Naše Víška vyslyšela pozvání slovenských přátel ze sdružení Viesky na Slovensku a vypravila do partnerské Viesky autobus. Na Slovensku čekal naše účastníky vydařený program soutěží a dalších akcí. Do něj se zapojily i členky naší výpravy. Účast na 9. ročníku setkání slovenských a českých Vieskok a Vísek byla o to důležitější, že 10. jubilejní setkání bylo naplánováno do Víšky naší.

Za kulturou dojíždějí zdejší občané ponejvíce do blízké Chotěboře. Ta v tomto roce slavila 685. výročí od první udělení městských práv. K těmto oslavám připravila několikadenní program. Jeho součástí byl i příjezd parního vlaku do Chotěboře, který připomněl 145 let od zprovoznění železnice z Havlíčkova Brodu do Pardubic. S Víškou souvisela výstava olejomalb Lenky Houžvičkové, která v letních měsících proběhla v Galerii Třemošnice. Paní Houžvičková se narodila ve Vísce jako dcera Ladislava Záklasníka z čp.3. Výstava byla památce její otce věnována. Malířka nyní žije v Praze, léto ale tráví na chalupě v Chuchli. Na výstavě bylo zhruba 20 obrazů, často s tematikou Vysočiny, a jeden – „Táta s koňma“ také s tematikou víseckou.

